ല ൂ ക്ക ാ 1 4 : 7 – 1 4

2023 ജൂലൈ 16

വചനസന്ദേശം

ഫാ. വിമൽ കല്ലൂക്കാരൻ RCJ

<u>അതിരുകളിലേക്ക് നിൽക്കാം</u>

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനാക്രമത്തിൽ ശ്ലീഹാകാലത്തിനുശേഷം കൈത്താക്കാലത്തിലേക്ക് നമ്മൾ ചുവടുവയ്ക്കുകയാണ്. ശ്ലീഹാകാലത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച വചനമാകുന്ന വിത്ത് നല്ല കർഷകരെ പോലെ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച് വിതറിയപ്പോൾ കൈത്താക്കാലം എന്നത് അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കാനുള്ള കാലമാണ്. വചനം പൊട്ടിമുളച്ച് നല്ല ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇനി കൊയ്തെടുക്കാനുള്ള സമയമാണ്.

സുവിശേഷ ഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നത്, 'ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ പ്രമുഖ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറിയിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു' എന്ന് വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. പ്രമുഖ സ്ഥാനങ്ങൾ കയ്യടക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ അടങ്ങാത്ത വ്യഗ്രത ക്രിസ്തു മനസ്സിലാക്കുന്നു. മനുഷ്യരെല്ലാം പ്രമുഖ സ്ഥാനങ്ങൾ കീഴടക്കാനും, സമൂഹത്തിന് മുന്നിൽ വലിയവർ ആകാനും ശ്രമിക്കുന്നവരാണ്. ഒരിക്കൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽതന്നെ തങ്ങളിൽ ആരാണ് വലിയവൻ എന്ന തർക്കം ഉണ്ടായി എന്ന് നമ്മൾ സുവിശേഷത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ട്. ഈയൊരു മനോഭാവത്തെ എതിർക്കുന്ന ക്രിസ്തുവാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ.

'ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചാൽ പ്രമുഖ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറിയിരിക്കരുത്. ഒരുപക്ഷേ നിന്നെക്കാൾ ബഹുമാന്യനായ ഒരാളെ അവൻ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.' ക്രിസ്തുവിന്റെ നയം വ്യക്തമാണ്. നമ്മുടെ ദർശനമനു സരിച്ച് നമുക്ക് നാം നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനം വളരെ വലുതായിരിക്കാം, എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച്, അവൻ നമുക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനം മനസ്സിലാക്കാൻ ആയില്ലെങ്കിൽ, ക്രിസ്തു പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും ക്ഷണിച്ചവൻ വന്ന് ഇവന് സ്ഥലം കൊടുക്കുക എന്ന് പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ലജ്ജിച്ചു അവസാനത്തെ സ്ഥാനത്ത് പോയിരിക്കേണ്ടിവരും. ചില മനുഷ്യർ 'അധികാരം' കൊണ്ട് ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ചിലർ 'ജീവിതത്തിന്റെ ആധികാരികത' കൊണ്ടും. അതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് കൽക്കട്ടയിലെ തെരുവീഥികളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രാണനു വേണ്ടി യാചിച്ച ദരിദ്രരെ തന്റെ തോളോടു ചേർത്തുവച്ച വിശുദ്ധയായ മദർ തെരേസ. ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ അധികാരത്തിന്റെ ഉന്നതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന പലരെയും നമ്മൾ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. അത് നമ്മൾ അവരുടെ ജീവിതം കണ്ടിട്ടോ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടിട്ടോ അല്ല. എന്നാൽ മദർ തെരേസയെ നമ്മൾ ബഹുമാനിക്കുന്നത് അവളുടെ പക്കൽ അധികാരം ഉള്ളതുകൊണ്ടല്ല മറിച്ച് അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആധികാരികത കണ്ടിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിലും അവൾ അത്യധികം ബഹുമാനത്തിന് അർഹയാകുന്നു.

അതോടൊപ്പം തന്നെ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യമുണ്ട് 'എപ്പോഴും അവസാനത്തെ സ്ഥാനത്ത് പോയിരിക്കുക.' അതായത് എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ, എളിയവനാവുക. അപ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുക, ആതിഥേയൻ വന്ന് നിന്നോടു പറയും: 'സ്നേഹിതാ, നീ മുന്നോട്ടു കയറിയിരിക്കുക.' അങ്ങനെ, നിന്നോടു കൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്ന സകലരുടെയും മുൻപാകെ നിനക്ക് മഹത്വം ഉണ്ടാകും. ഞാനെന്ന ഭാവത്തെ മാറ്റിക്കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ ശുശ്രൂഷകനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, എത്രത്തോളം നീ ചെറുതാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം നീ ദൈവത്തിനു മുൻപിൽ വലിയവനാകും. ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞുവെച്ച വളരെ മനോഹരമായ ഒരു വാചകമുണ്ട്, 'ഠൃമിളീൃാ ക ഭീ ഛ, ഭീ ഌീ ടശി ്യീ യലരീല ടീ.' നമ്മളെ പലപ്പോഴും പാപങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് 'ഞാൻ' എന്ന ഭാവമാണ്, എന്നാൽ ഞാൻ എന്ന ഭാവം മാറ്റി നിർത്തിയാൽ, പാപത്തിൽ നിന്ന് ദൈവപുത്രസ്ഥാനത്തേക്ക് നമ്മൾ ഉയർത്തപ്പെടും എന്നതാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു വെച്ചതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഫിലിപ്പിയർക്കുള്ള ലേഖനം രണ്ടാം അധ്യായം മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ട്: 'ഓരോരുത്തരും താഴ്മയോടെ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായി കരുതണം. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം കാര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ, മറിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ താൽപര്യവും പരിഗണിക്കണം.' ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്ന ഈ മനോഭാവം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അപ്പോസ്തലൻ ഈ വാക്യം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ സഭാമക്കളായ നമ്മൾ ഓരോരു

ത്തർക്കും ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ‘സ്വയം ശൂന്യവൽക്കരണത്തിന്റെ’ വിളിയെക്കുറിച്ചുകൂടി അപ്പോസ്തലൻ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഇതിനോടു ചേർത്തുവച്ച് വായിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു സുവിശേഷ ഭാഗമാണ് വിശുദ്ധ മർക്കോസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം പത്താം അധ്യായം 43–ാം വാക്യം. അതിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നുണ്ട്, ‘നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ ആകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകൻ ആയിരിക്കണം. നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാവരുടെയും ദാസനും ആയിരിക്കണം. മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല ശുശ്രൂഷിക്കാനും സ്വന്തം ജീവൻ അനേകർക്കുവേണ്ടി മോചനദ്രവ്യമായി നൽകാനുമത്രേ.’ അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ക്രിസ്തു ആതിഥേയന് ഉപദേശം നൽകുന്നത്, നീ സദ്യ നടത്തുമ്പോൾ നിന്റെ സ്നേഹിതരെയോ സഹോദരരെയോ ബന്ധുക്കളെയോ ധനികരായ അയൽക്കാരെയോ വിളിക്കരുത്. മറിച്ച് ദരിദ്രർ, വികലാംഗർ, മുടന്തർ, കുരുടർ എന്നിവരെ ക്ഷണിക്കുക. അത്രത്തോളം ചെറുതാകുന്നവർക്ക് മാത്രമേ സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലുള്ളവരെ, അതിരുകളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ ചേർത്തുനിർത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തു ചെറുതാകലിന്റെ സുവിശേഷം പഠിപ്പിച്ചത്? അതിനുള്ള ഉത്തരമാണ് ലൂക്കാ സുവിശേഷകൻ പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ തരുന്നത്, ‘അപ്പോൾ നീ ഭാഗ്യവാൻ ആയിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ പകരം നൽകാൻ അവരുടെ പക്കൽ ഒന്നുമില്ല. നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിനക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.’ നിത്യജീവൻ സ്വന്തമാക്കാനുള്ള, രക്ഷ പ്രാപിക്കാനുള്ള, ഏകവഴി നിന്നെ തന്നെ അതിരുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി നിർത്തുക; അതോടൊപ്പം തന്നെ അതിരുകളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയവരെ ഹൃദയത്തോടു ചേർത്ത് നിർത്തുക എന്നതാണ്. അതുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തുവും ചെയ്തത് എന്ന് നമ്മൾ ഫിലിപ്പിയർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, ദൈവത്തോട് സമാനനായിരുന്നിട്ടുപോലും ക്രിസ്തു തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കി ദാസന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ചു.

സുവിശേഷം പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും, രക്ഷയുടെ സുവിശേഷം കൈമാറി വന്നത് സമൂഹത്തിലെ മാന്യന്മാരിലൂടെയോ ബഹുമാന്യരിലൂടെയോ അല്ല മറിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ അതിരുകളിലേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരിലൂടെയാണ്. ഈശോയുടെ വംശാവലിയിൽ സുവിശേഷകൻ നാലു സ്ത്രീകളെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. ഇവരാരും സമൂഹത്തിലെ മാന്യസ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചവർ ആയിരുന്നില്ല. റാഹേൽ ഒരു വേശ്യയായിരുന്നു, ഊറിയയുടെ ഭാര്യയായിരുന്ന ബേത്ഷബ വ്യഭിചാരിണി യായിരുന്നു, താമാർ അമ്മായിയപ്പനിൽ നിന്ന് കുഞ്ഞിനെ ഗർഭം ധരിച്ചവളും, റൂത്ത് വിജാതീയ സ്ത്രീയും ആയിരുന്നു. മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ, രക്ഷകൻ പിറന്നു എന്ന ആദ്യത്തെ സദ്വാർത്ത അറിയിക്കപ്പെടുന്നത് സമൂഹത്തിലെ മാന്യർക്കല്ല, മറിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ അതിരുകളിലേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആട്ടിടയന്മാർക്കാണ്. ഈശോ തന്റെ സുവിശേഷം ആരംഭിക്കുന്നത് സമൂഹത്തിലെ ബഹുമാന്യർക്കിടയിൽ നിന്നു കൊണ്ടല്ല. മറിച്ച്, വിജാതീയരുടെ ഗലീലി എന്നറിയപ്പെടുന്ന കഫർണാമിൽ വച്ചാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ശ്രോതാക്കളായി മാറിയത് ചുങ്കക്കാരും പാപികളും തന്നെയാണ്.
ക്രിസ്തു നടന്നുപോയ വഴികളൊക്കെയും സമൂഹത്തിന്റെ അതിരുകളാണ്, ചേർത്തുപിടിച്ചത് സമൂഹത്തിന്റെ അതിരുകളിലേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെയാണ്. നമുക്കായി ഒരുക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന രക്ഷ നേടിയെടുക്കുവാൻ, സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ ക്രിസ്തു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്, നിങ്ങളെ തന്നെ അതിരുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി നിർത്തുക, അതിരുകളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ ചേർത്തുപിടിച്ചു കൊണ്ട് നിന്റെ സദ്യയിലെ മുന്തിയ വിഭവങ്ങൾ അവർക്കായി വിളമ്പുക. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു മുൻപിൽ നിങ്ങൾ ഉയർത്തപ്പെടും.